

EPIŠTOLA (S.) PAVLA APOŠTOLA K TITOVÍ.

KAPITOLA 1.

Poroučí hodné osoby k úřadu starších fidejí, 10. nehodným pak službu secebně zadržovat, a je trestati.

Pavel, služebník Boží, apoštol pak Ježíše Krista, podle viry vyvolených Božích, a * známosti pravdy, kteráž jest o podlé pobožnosti.

2. K naději života věčného, * kterýž zaslíbil před časů o věku ten, kterýž nikdy * neklamá, Bůh, * R. 1.2. ok. 16.23. * IV M. 23.13. II Tim. 2.13. Žit. 6.19.

3. Zjevili pak * časů svými to slovo své, skrze kazání mně o svěřené, podle zřízení spasitele našeho Boha,

4. Titovi, * vlastnmu synu u víře obecné: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Pána Jezukrista spasitele našeho.

5. Z té příčiny zanechal jsem tebe v Kréte, abys to, čehož tam ještě potřebi, spravil, a ustanovil při městech * starší¹⁾, jakož i já předtím jsem zřídil,

6. Jest-li kdo bez * úhoný, jedné manželky muž, díky maje věřící, na kteréž by nemóho touzeno poddani.

7. Neboť biskup má býti * bez úhoný, jako Boží sařaf; ne svémyslný, ne hněvivý, ne o pijaň vina, ne bitec, ne * žádostivý mrzkého zisku,

8. Ale * přívětivý k hostem, milovník dobrých, opatrný, spravedlivý, svatý, zdrželivý, * I Tim. 3.9.

9. Pílně se * přidržící věrné řeči k vyučování dostatečné, aby mohl i ty, kteréž odpirají, přemáhati.

10. Neboť jsou mnozí nepoddáni, marnomluvní, i svůdcové myslí, zvláště ti, kteréž jsou z obřizky.

11. Jimž musejí * ústa zacpána býti; kteréž o celé domy převraťují; * I Tim. 1.10. II Tim. 4.3.

¹⁾ Bibli kral. z r. 1613: kněží.

ceji, učice * neslušným věcem, o pro mrzký zisk.

* Mat. 22.34. oI Tim. 3.6. * Mat. 23.23. oI Tim. 5.6. * I Petr. 5.2.

12. Řekli jeden z nich, vlastní jejich prorok: Kretenští jsou * vzděcky hříbí, zlá hovada, břícha lenivá.

13. Svědectví to * pravé jest. A prolož tresčí je přisně, at jsou zdraví u víře, * Jan. 19.33. 21.24.

14. Nešetřice * Židovských básní, a prikázání o lidsi tčch, kteréž se odvracují od pravdy, * I Tim. 1.4. 4.7; 6.20. 01z. 29.13. Mat. 15.9. Kol. 2.22.

15. Všecko * zajisté čisté jest čistým, poškrvněným pak a nevěřícím nic není čistého, ale pokřvněna jest i mysl jejich i svědomí. * Mat. 15.11. R. 14.14.20. I Tim. 4.4.

16. Vypravuji o tom, * že Boha znají, ale o skutky svými toho zapírají, ohavní * jsouce, a nepoddani, a ke všelikému skutku dobrému nehodni. * II Tim. 3.5. oI Petr. 2.1. * II Tim. 3.8.

KAPITOLA 2.

K čemu by starší, 2. státen, 4. mladá, 6. mládenč, 9. i dñh napomínati měti, a jak příkladem dobrým všechnm svítiti, předkládá Titovi. II. Naposledy summu křesťanství krátkými slovy vypisuje.

Ty pak mluv, což sluší na * zdravé učení. * I Tim. 6.3.

2. Starci at jsou střízliví, vážní, opatrní, * zdraví u víře, v lásce, v snášlivosti.

3. Též i * staré ženy at choď pobožné, v odčvu příslušném, a at nejsou převrhle, ani mnoho vina pijící, poctivým věcem učící,

4. Aby mladice vyučovaly, jak by muže své i dítky milovati měly,

5. A byly šlechetné, čisté, ne-toulavé, dobrotivé, * mizžum svým poddané, aby nebylo dáno v o porouhání slovo Boží. * I M. 3.16. Efez. 5.22. I Tim. 2.12. 01z. 2.24.

6. Takž i mládenčů napomínej i středmosti.

7. Ve všech věcech sebe samého vydávaje za * příklad dobrých skutků, maje v učení celost, vážnost, * I Tim. 4.12. I Petr. 5.3.

8. Slovo zdravé, bez úhoný, aby

EP. S. PAVLA K TITOVÍ 2. 3. EP. S. PAVLA K FILEMONOVÍ. 223

ten, kterýž by se protivil, zastýv děti se musí, nemaje co zlého mluvíti o vás.

9. Služebníky uč, * at jsou poddání pánům svým, ve všem jim se libíce, neodmouvajice, * Efez. 6.5.

10. Neokrádajice, ale ve všem věrnosti pravé dokazujice, aby učení spasitele našeho Boha ve všem ozdobovali.

11. Zjevlat se * zajiště ta mlálost Boží spasitelná o všechnm lidem, * R. 3.4. I Jan. 4.9. oI Tim. 4.4.

12. Vyučující * nás, abychom odřeknouce se bezbožnosti, a světských žádostí střízlivé, a spravedlivé, a pobožné živi byli na tomto světě, * Luk. 1.75. Efez. 1.4. Kol. 1.12. I Petr. 1.17.

13. Očekavajice té blahoslavené naděje, a přísti síly velikého Boha a spasitele našeho Jezukrista,

14. Kterýž * dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě samému lid o zvláštñ, horlivé * ná sledovný dobrých skutků. * Gal. 1.4. 2.20. Efez. 5.2.25. oI M. 19.5. * I Kor. 5.15.

15. Toto mluv, a napomínej. a tresčí * mocné. Žádný tebou o netresčí. * I Tim. 4.2. oI Kor. 16.11. Polhrzej. I Tim. 4.12.

KAPITOLA 3.

Titna napomínati, aby opravedněné v Kristu lidi učil pobožnosti 8. a dobrým skutkům: 9. též varovati se marných otáček, 10. a neustupných kacířů.

Napomínej * jich, at jsou knižatům a mocnostem poddání, jich poslušni, a at jsou k o každému skutku dobrému hotovi. * R. 13.1. I Petr. 2.13. oI Tim. 3.17. Tit. 2.14.

2. Žádnému at se nerouhají, nejsou svárlivi, ale přívětivi, dokazujice všeliké lichošti ke všechnm lidem.

3. Byliť isme zajiště i * my někdy nesmyslní, tvrdostijni, bloudící, sloužice žádostem a rozkošem rozličným, v zlosti a v závisti

K Titovi, kterýž první biskup církve Kretenské akze vzkřídání rukou zřízen byl, psán z Nikopolí města Makedonského.

bydlíce, ohyzdní, vespolek se nevidíce. * I Kor. 6.11.

4. Ale když se zjevila dobrota a láska k lidem spasitele našeho Boha,

5. Ne * z skutků spravedlnosti, kteréž bychom my činili, ale podle milosrdenství svého spasil nás, o skrze obmytí druhého narození, a obnovení Ducha svatého;

6. Kteréhož * vyžil na nás hojně, skrze Jezukrista spasitele našeho, * Ezech. 36.25. 27. Sk. 2.38. R. 5.5.

7. Abychom, * ospravedlnění jsouce milostí jeho, byli o dčdčové * * v naději života věčného. * R. 3.24. 01z. 8.17. * I Tim. 1.2.

8. Věrnat jest řeč tato, a chciť, abys těch věcí potvrzoval, at se * snaží v dobrých skutcích předčiti, kteréž uvěřili Bohu. A toť jsou ty věci poctivé, i lidem užitečné. * I Tim. 6.18.

9. Nemoudré pak otázky, a vyčítání rodu, a sváry, a hádky zákonni zastavuj; neboť jsou ne- užitečné a marné.

10. Člověka * kacíře po jednom neb druhém o napomínání vyvrz, * I Kor. 5.11. 01z. 16.16.17.

11. Věda, že * takový jest převrácený, a hřešil, svým vlastním soudem jsa odsouzen. * I Tim. 6.5.

12. Když pošli k tobě Arlemana aneb Tychika, * snaž se přijíti ke mně do Nikopolim; nebo jsem umínil tam přes zimu pobýti. * Sk. 20.4.

13. Zěna, učného v zákoně, * a Apollo s pilností vyprovod, at v ničemž nemají nedostatku. * Sk. 18.24.

14. A nechaž se také učí i naši v dobrých skutcích předčiti, kdež jsou toho potřeby, aby nebyli ne- užitečni.

15. Pozdravuj te, kteréž jsou se mnou, všickni. Pozdraviz těch, kteréž nás milují u víře. Milost Boží se všechnmi vámi. Amen.

EPIŠTOLA (S.) PAVLA APOŠTOLA K FILEMONOVÍ.

S. Pavel pozdraviv některých svatých, již Pánu zinkaného, velmi pílně se přimlouvá.

4. Filemonovu lásku a její ovoce schvaluje, 10. a k němu za poběhlého Onesima, Pavel, * vězeň Krista Ježíše, a

Timoteus bratře, Filemonovi milému, a pomocníkovi našemu. *Efez.9.1.

2. A Apfie milé, a Archippovi spolutříti našemu, i církvi, kteráž jest v domě tvém. *Kol.4.17.

3. Milost * vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. *Kol.1.2. I Tim.1.2. I Tim.1.2.

4. Díky * činit Bohu svému, vždycky zmínku o tobě čině na svých modlitbách. *I Tim.1.2. I Tim.1.3.

5. Slyš * o lásce tvé, a víře, kterouž máš ku Pánu Ježíšovi, i ke všechném svatým. *Efez.1.15. Kol.1.4.

6. Aby společnost víry tvé mocná byla ku poznání všeho toho, cožkoli dobrého jest v vás skrze Krista Ježíše.

7. Radosti zajisté máme velikou, a potěšení z lásky tvé, že střeva * a svatých obcerstvena jsou skrze tebe, bratře. *I Tim.1.16.

8. Protož * ačkoli mnohou smělost mám v Kristu rozkazati tobě, což by náleželo. *I Tim.2.7.

9. Však pro lásku raději prosím, i sa takový, totiž Pavel starý, a nyní * i vězeň Ježíše Krista. *Efez.3.1. I Tim.1.6.

10. Prosimť pak tebe za * syna svého, kteréhož jsem o zplodil v vězení svém, Onezima. *Kol.4.9. I Kor.4.15. Gal.4.19.

11. Kterýž byl někdy tobě neuzitečný, ale nyní tobě i mně velmi užitečný, jehožť jsem odeslal.

12. Protož ty jej, totiž střeva má, přijmi.

13. Kteréhož já chtěl jsem byl

EPIŠTOLA (S.) PAVLA APOŠTOLA K ŽIDŮM.

KAPITOLA 1.

Důstojnost, a slávu Krista Pána, toho skrze vířelého Slova, kteréhož, Otci svému rovný jsa, všecka stvoření převyšoval, vypravuje apoštol.

Častokrát * rozličnými způsoby mluvival někdy Bůh očum o skrze proroky, v těchto pak posledních dnech mluvil nám skrze * Syna svého. *Iv.1.14. Gal.1.7. Gal.4.4.

2. Kteréhož * ustanovil dědicem všeho, skrze o něhož i věky učinil. *Z.2.8. Mat.21.38. Jan.1.3.10.

o budu jemu otcem, a on mi bude synem? *Z.2.7. I Sam.7.14. *Mar.1.6.20.

6. A opět, když uvodil prvorozeného na okršlek země, di: A * klanějte se jemu všickni andělé Boží. *Z.9.7.

7. A o andělích zajisté di: Kterýž čim andělů * své duchy, a služebníků své plamen ohně. *Z.10.4.

8. Ale k * Synu di: Stolic tvá, ó Bože, na věky věků, berla pravosti jesti berla království tvého. *Z.45.7.

9. Miloval jsi * spravedlnost, a nenáviděl jsi nepravost, c protož pomazal tebe, ó Bože, Bůh tvůj olejem veselí nad spolutěmi účastníky tvé. *Z.40.8. Sk.10.38.

10. A * ty, Pane, na počátku založil jsi zemi, a díla o rukou tvých jsouť nebesa. *Z.102.26. Z.8.4.

11. Onať pomínou, ty pak zůstáváš; a všecka jako roucho zvěstují.

12. A jako * odev svineš jej, i budouť změněna. Ale ty jsi ten, týž, a léta tvá nepřestanou. *Z.102.27.28.

13. A kterému kdy z andělů řekl: Sed na * pravici mé, dokudž nepoložim nepřítele tvých za podnože nob tvých? *Z.110.1. Mat.22.44. Sk.2.34.

14. Zdalíž všickni nejsou služebníci duchové, kteříž posláni byli vaji * k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení? *Z.94.8. 91.11.

KAPITOLA 2.

Nového Kristova Zákona mnohem plněji posloucháno býti má než onoho Starého, poněvadž 9. i smrt i oslavení Páně 11. k našemu převelikému užitku přáho.

Protož musímeť my tím snažněji šetřiti toho, což isme slychali, aby nám to nevymizelo.

2. Nebo poněvadž skrze andělů mluvené slovo bylo pevné, a každé přestoupení a neposloušení vzato spravedlivou odměnou pomsty.

3. Kterakž my * utěceme, takového zanedbávajice spasení? Kteréhož to nejprvé začávi vypravováno býti skrze samého o Pána, od těch, kteříž jej slychali, nám jest utvrzeno. *Z.10.9.8.

4. Cemuž i Bůh * svědectví vydával skrze divy, a zázraky, a

rozičné moci, i podělování Duchem svatým, podle vůle své. *Mar.1.6.20.

5. Nebo * nepoddal andělům okršků země budoucch, o kterémž mluvíme. *k.1.2.4.8.

6. Osvědčilť pak na jednom místě jeden, řka: * Co jest člověk, že naň pomníš, aneb syn člověka, že na něj patříš? *Z.9.5. 144.9.

7. Malickos jej menšio než anoval jsi ho, a ustanovils jej nad dílem rukou svých. *Mat.28.18. Efez.1.21.22.

8. Všecko * jsi podmanil pod noby jeho. Poddav pak jemu všecko, něčeho nezanechal nepoddaného jemu. I vsak nyní ještě nevidíme, aby jemu všecko poddáno bylo.

9. Ale * toho Ježíše, kterýž malčko nižší byl nežli andělé, vidíme pro utrpení smrti slávu a cí koronovaného, aby z milosti Boží za všecky okusil smrti. *Sk.2.34. Filip.2.8.9.

10. Slušeloť * zajisté na toho, pro kteréhož jest všecko, a skrze kteréhož jest všecko, aby mnohé sny k sláve přiveda, o vůdce spasení jejich skrze utrpení posvětili. *Jan.1.3. Ř.11.36. I Luk.24.26.46. Sk.3.15. Filip.2.9.

11. Nebo i ten, kterýž * posvěcuje, i ti, kteříž posvěceni bývali, z jednoho jsou všickni. Pro kterouž přičinu nestydi se jich nazývati o bratřimi, *k.13.12. 9k.2.17. Mat.12.50. Jan.20.17.

12. Řka: * Zvěstovati budu jméno tvé bratřim svým, u prostřed shromáždění prozpěvovati budu tobě. *Z.23.24.28.26.

13. A opět: * Já budu v něm doufati. A opět: o AJ, ja a dívky, kteréž dal mi Bůh. *I Sam.23.9. I z.8.18.

14. Poněvadž tedy dívky účastnost mají těla a krve, i on též * podobně účasten jest jich, aby skrze o smrti zahradil toho, kterýž má vládarství smrti, to jest dčábla. *Jan.1.14. I z.2.8. I Tim.1.10.

15. A * vysvobodil ty, kteříž bázni smrti, po všecken čas života o podrobeni byli v službu. *Luk.1.74. 9k.8.15.

16. Neboť nikoli nepřijal andělů, ale simě Abrahamovo přijal. *Z.10.9.8.

17. Pročež ve všem připodobněn býti měl bratřim, aby milosrdný byl, a věrný nejvyšší knězť v

KAPITOLA 2.

1) Biblí krať. z r. 1618: blakup.